

Psalm 130

ZINGEN
uit de Bron

1. Uit diep-ten, zwart en duis - ter, roep ik in al mijn nood
tot U; o HEE-RE, lui - ster! Mijn last is zwaar en groot.
Ik smEEK U hier be - ne - den en roep met al mijn kracht:
sla acht op mijn ge - be - den, let op mijn lui - de klacht.

2. Zag U op alle zonden,
het *kwaad* door ons gedaan,
wie had dan *heil* gevonden?
Wie zou er dan bestaan?
Maar nee, een *woord* van leven
is *steeds* bij U geweest.
U, *HEERE*, zult *vergeven*,
zo wordt Uw Naam gevreesd.

3. Mijn *ziel verwacht de HEERE*,
ik *wacht op Hem*, Die hoort
en *Die de nood kan keren*;
mijn *hoop staat op Zijn Woord*.
Nog sterker *is mijn wachten*,
mijn *hoop op God gericht*,
dan *wachters in de nachten*
verlangen naar het licht.

4. Blijf op de *HEERE* hopen,
verwacht *Hem*, Israël!
Hij *maakt de weg weer open*
naar *redding* en herstel.
Zijn volk — Hij *blijft het dragen*
in *goedheid en geduld*.
Eens zal de *morgen* dagen,
eens *is het vrij van schuld*.